

**Institut
Avaluació
Qualitat
Sistema
Educatiu**

Rúbriques per a l'avaluació de l'expressió oral a 3r d'educació primària

G CONSELLERIA
O EDUCACIÓ
I I UNIVERSITAT
B INSTITUT AVALUACIÓ
/ I QUALITAT
SISTEMA EDUCATIU

Elaboració:

Miquela Sastre Vidal

Magdalena Marí Marroig

Supervisió tècnica: IAQSE

AVALUACIÓ DE L'EXPRESSIÓ ORAL

3r d'EP

Presentació

La competència comunicativa esdevé una de les facultats essencials pel desenvolupament personal i social. És una eina imprescindible que permet i vehicula tant la relació amb els altres com l'aprenentatge.

La millora de l'habilitat comunicativa mitjançant un codi lingüístic és una de les dimensions que els centres educatius es plantegen com a objectiu a assolir, per la seva importància cabdal per als alumnes. Efectivament, la societat actual necessita persones preparades per parlar i escoltar, comprendre i expressar-se correctament en tots els àmbits, en l'entorn personal però també en el professional.

Utilitzam constantment el llenguatge oral als centres educatius. No obstant, en general el treball sistemàtic en aquesta àrea es troba poc present, per diversos motius entre els quals podríem destacar l'excessiva càrrega de continguts de totes les matèries, la manca de tradició en el treball del llenguatge oral al nostre context socioeducatiu, la permanència de metodologies centrades en estructures receptives (l'alumne escolta, el professor explica), i la complexitat intrínseca del treball d'aquesta.

L'avaluació de la dimensió de llenguatge expressiu s'emmarca dins aquest context: la millora de la pràctica educativa. Per això és important comprovar el nivell de competència comunicativa dels alumnes com a primer pas, per valorar en primer lloc si s'ha d'intensificar o no el treball en aquesta dimensió, i en segon lloc en quina mesura i en quins aspectes.

Concretament, els objectius de l'avaluació del llenguatge expressiu són:

- Contribuir a la millora de la competència comunicativa-lingüística dels alumnes en la vessant expressiva a partir de l'avaluació del seu nivell inicial
- Oferir un instrument d'anàlisi de les dimensions que conté la capacitat expressiva que ajudi els docents en la programació de les actuacions educatives adients
- Impulsar el treball de llenguatge oral a les aules.

L'instrument d'avaluació del llenguatge oral que presentam a continuació es basa en una sèrie de conceptes generals que convé clarificar com a punt de partida per a la seva comprensió i utilització.

S'entén que la capacitat comunicativa està formada per dos elements: verbals, o lingüístics, i no verbals. Aquests darrers es refereixen a aquells aspectes que acompanyen al llenguatge verbal, el condicionen i complementen, com és l'entonació, la veu, la fluïdesa i ritme de parla, els gestos i la postura.

El llenguatge oral es defineix com la capacitat o facultat humana de comunicar-nos mitjançant un codi format per signes (sons, fonemes) doblement articulats i estructurats segons unes regles formalment definides (morfològiques, sintàctiques), que permeten transmetre i comprendre significats (semàntica) amb diferents tipus de discursos, usos i intencions (pragmàtica) als parlants d'una mateixa comunitat lingüística¹.

Aquestes són les dimensions que segons la Lingüística està estructurat el llenguatge: fonètica i fonologia, semàntica, morfologia i sintaxi, i pragmàtica.

¹ Definició adaptada de BELINCHÓN, M.; RIVIÈRE, A.; IGOA, J. M. (1992) Psicología del lenguaje. Investigación y teoría. Madrid: Trotta

Des d'un altre punt de vista, el psicolingüístic, els parlants duim a terme dos grans processos a l'hora d'utilitzar el llenguatge per a comunicar-nos: comprensió i expressió.

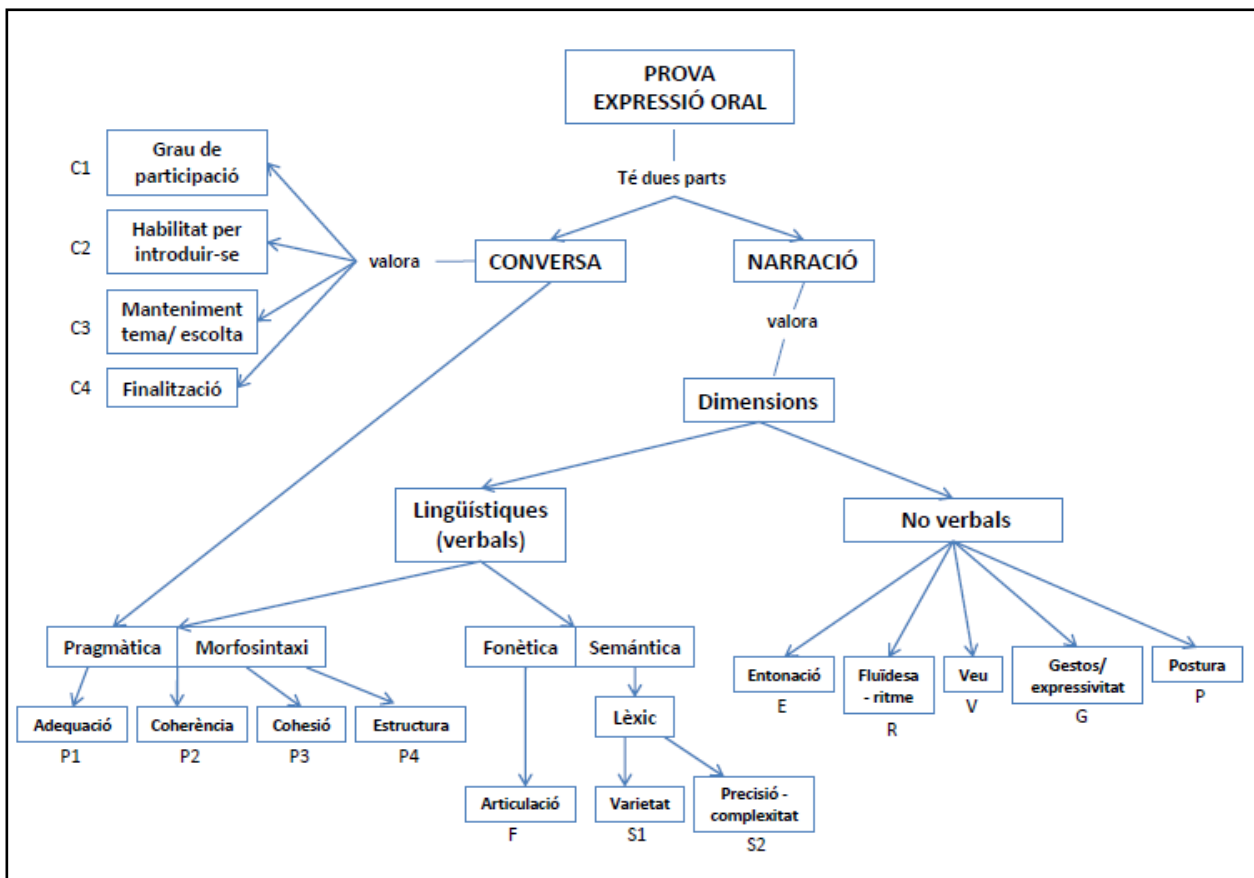
En aquest apartat de la prova s'avalua la capacitat d'expressió dels alumnes. Ambdós punts de vista, el lingüístic i el psicolingüístic, s'articulen per poder entendre i actuar correctament sobre l'aprenentatge del llenguatge oral. Així, la capacitat expressiva suposa la utilització correcta dels sons (fonètica, fonologia), de les paraules i oracions en la seva forma (morfosintaxi) i significat (semàntica), adaptada al context, amb una forma més extensa (discurs, conversa) i amb una determinada intenció (pragmàtica).

Tot això tenint com a punt de referència el procés de desenvolupament del llenguatge que correspon a la majoria d'infants d'aquesta edat, segons els estudis sobre adquisició de les habilitats comunicatives i lingüístiques. Per tant, hem inclòs a aquesta avaluació varis elements que es consideren diferencials i que han d'estar adquirits a aquesta edat: l'articulació correcta de tots els sons de la parla; la utilització d'un lèxic elaborat, ric i variat; la producció d'oracions complexes, així com una estructura del discurs correcta que permet la comprensió del missatge pels interlocutors. A més, la capacitat de participar en una conversa de forma activa respectant les normes bàsiques que regeixen aquest tipus de discurs.

La prova que presentam consta d'aquesta estructura: dues proves que inclouen l'avaluació de totes les dimensions abans esmentades:

1. Narració
2. Conversa

Les parts de què consta la prova en la seva primera part (narrativa), i en la segona (conversa) es mostren a la figura següent:

Cada una de les dimensions i subdimensions de l'expressió oral que s'avaluen en les dues parts en què es divideix la prova estan explicades en la guia d'utilització corresponent.

En aquesta segona part de la prova es tracta de mesurar la capacitat comunicativa d'un subjecte aplicada a una situació de conversa. Per això es respecta l'estructura bàsica de la conversa: inici, participació; manteniment del tema, escolta, desenvolupament i finalització, conclusions.

Amb aquestes dues proves podem aproximar-nos al coneixement del nivell de competència en expressió verbal dels alumnes, ja que s'hi relacionen totes les dimensions del llenguatge abans esmentades.

Totes dues parteixen d'una situació funcional i propera a l'experiència de l'alumnat, sense inferències derivades de l'aprenentatge acadèmic, i estan relacionades entre elles: la narració, que fan els alumnes individualment i l'adrecen als seus companys, serveix com a punt de partida per la segona prova, la conversa, en la qual han de prendre decisions, argumentar i arribar a acords.

Per poder recollir correctament les dades s'han elaborat dues plantilles, una per a cada prova. Totes dues recullen informació diferent, referida als mateixos alumnes de manera individual.

La puntuació de cada ítem segueix el model següent: inadequat: 0 / acceptable: 1 / competent: 2.

La puntuació que els avaluadors atorguen a cada ítem permet obtenir una valoració de cada alumne i analitzar de forma qualitativa les característiques del seu discurs i, per tant, la seva habilitat comunicativa. A partir d'aquesta informació, i tenint en compte les peculiaritats i contextos de cada entorn de centre i d'aula, el professorat podrà articular la resposta educativa més adient per tal de millorar la competència comunicativa dels seus alumnes.

Instruccions per a l'aplicació

Per tal d'avaluar l'expressió és necessari organitzar activitats de llenguatge oral que permetin al docent recollir informació de cada alumne en dos tipus de situacions diferents:

- A. Una situació d'expressió oral individual, en què cada alumne ha de produir un text oral. Es recomana que aquesta l'alumne exposi el text oral a un grup d'alumnes, ja sigui a un grup reduït o al grup-classe (propri o un altre grup del centre), i que estigui relacionat amb una activitat funcional emmarcada dins el currículum.

S'aconsella que l'alumne conegui bé el tema per tal que l'exposició sigui el més espontània possible i disposar d'imatges o altres elements gràfics o materials que l'ajudin a iniciar l'exposició.

Algunes possibles activitats són:

- Explicar què va fer el dia anterior, el cap de setmana, a les vacances...
- Parlar sobre una làmina o il·lustració, seguint la consigna "Conta tot el que passa a aquesta làmina". Pot ser també la foto d'una notícia d'un diari, revista...
- Contar una seqüència temporal: historietes temporals, en vinyetes... (ex: historietes de "Ot, el bruixot").
- Inventar una història a partir d'un personatge (ex: "Tria un superheroi. Què passaria si vengués a ca teva? I a l'escola? Què faries amb ell?").
- Parlar sobre un personatge, persona o animal. (ex: "Tria un personatge d'un conte que t'agradaria ser com ell", per què t'agradaria ser-ho? Què faries?").
- Contar un conte o una pel·lícula...
- Contar un viatge que has fet, una excursió...

- Canviar finals de contes, imaginar com serien les històries si s'hi afegissin o canviassin personatges, contar contes segons diferents punts de vista.
- Descriure un personatge d'un conte (bruixa, gegant, nanet), plantejant algunes preguntes inicials a l'alumne: Qui és, com és, com va vestit, on viu, qui són els seus amics, què fa...
- Explicar com es juga a un joc.
- Exposar un tema (ex: El cicle de l'aigua).

B. Una situació de conversa, que es plantegi en parelles, petit grup o grup-classe, per tal de poder observar les habilitats conversacionals de cada alumne. Aquesta situació es pot organitzar a partir de:

- Un debat sobre un tema d'interès (ex: "Quin animal vos fa por? Per què?" "Se pot jugar amb la pilota al pati?").
- Una activitat en grup cooperatiu (ex: resoldre un problema; elaborar un mural; compondre un text; dissenyar una activitat amb l'ordinador...).
- La resolució de problemes o conflictes.
- La detecció dels coneixements previs dels infants sobre un tema determinat, o la reflexió sobre el que han après en acabar una tasca o activitat.

En general, qualsevol situació en què es pugui observar una conversa sense intervenció de l'adult i recollir la informació necessària per avaluar les diferents dimensions que figuren a la rúbrica.

Durant la realització de l'activitat oral per part de l'alumne el mestre pot anar anotant la informació que consideri adient; es recomana que s'acabi d'emplenar la rúbrica tot d'una en haver acabat cada intervenció.

Per assegurar el rigor en la recollida de la informació, és recomanable enregistrar les intervencions dels alumnes i, posteriorment, emplenar les rúbriques. No obstant això, aquesta opció es deixa a criteri de cada avaluador.

Es poden recollir les dades de varis alumnes que interactuen en una mateixa activitat, especialment a la conversa, ja que el disseny de la rúbrica és suficientment obert, de manera que permet recollir la informació global de tota la intervenció de l'alumne.

RÚBRICA D'AVALUACIÓ DE L'EXPRESSIÓ ORAL EN LLENGUA CATALANA A 3r d'EP (1a part: NARRACIÓ)

Nom i llinatges de l'alumne/a:

Avaluador/a:

COMUNICACIÓ VERBAL: DIMENSÍO PRAGMÀTICA (DISCURS NARRATIU) / DIMENSÍO MORFOSINTÀCTICA		
P1	ADEQUACIÓ	
PUNTS	0	No respon a allò que se li demana (fer una narració): descriu, enumera... però no narra.
	1	Respon al que se li demana (fer una narració) però amb un registre inadequat (excessivament formal o excessivament col·loquial).
	2	Respon a la demanda (fer una narració) i ho fa amb el registre correcte.
P2	COHERÈNCIA	
PUNTS	0	No hi ha relació lògica (causal, temporal o jeràrquica) entre les parts del discurs, de manera que resulta intel·ligible.
	1	El discurs presenta errors en la relació lògica entre els esdeveniments que pretén explicar, encara que s'entén el sentit global.
	2	El discurs manté una relació lògica entre els seus elements, manté la unitat temàtica i aporta la informació rellevant.
P3.1	COHESIÓ - ORACIONS	
PUNTS	0	El text oral no està cohesionat: la majoria de les idees i/o frases no s'enllacen unes a les altres i les oracions són molt simples, incorrectes o incompletes.
	1	La major part del text oral està compost per oracions simples enllaçades amb el mateix connector. Hi ha algunes oracions incompletes o sense enllaçar.
	2	El text oral està enllaçat amb connectors: temporals (quan), ordinals (primer...), causals (perquè) i/o adversatius (però). Empra oracions compostes.
P3.2	COHESIÓ - TEMPS VERBALS	
PUNTS	0	El text oral no està cohesionat: hi ha errors en els verbs, ja sigui per manca de concordança, per canvi en el temps, el mode o l'aspecte verbal.
	1	El text oral està cohesionat encara que hi ha alguns canvis no justificats en el temps, el mode o l'aspecte verbal.
	2	El text oral està cohesionat, respectant el temps, el mode i l'aspecte i verbal adients en tota la narració.
P4	ESTRUCTURA	
PUNTS	0	La narració no és completa, manca algun dels elements (inici, trama, final) i/o és desordenada.
	1	La narració és ordenada i completa però molt simple.
	2	La narració és ordenada i completa, amb més d'un element argumental i amb un final ben justificat.

DIMENSIÓ FONÈTICA / DIMENSIÓ SEMÀNTICA		
F	FONÈTICA : ARTICULACIÓ	
PUNTS	0	Presenta dificultats d'articulació i/o fonològiques que afecten a la intel·ligibilitat del seu missatge.
	1	Presenta alteracions en l'articulació que no afecten a la intel·ligibilitat del missatge (ex: a les vocals, s sonora, b/v, ll...).
	2	Articula correctament els sons de la parla (segons les característiques dialectals de l'entorn).
S1	VOCABULARI: VARIETAT LÈXICA	
PUNTS	0	Utilitza les mateixes paraules per expressar-se, repetint els termes de forma que resulta significativament reiteratiu.
	1	Utilitza un repertori de paraules suficient però limitat.
	2	Utilitza més d'una paraula per referir-se a conceptes semblants, emprant un vocabulari variat i ric.
S2	VOCABULARI: PRECISIÓ I COMPLEXITAT LÈXICA	
PUNTS	0	Comet errors en la utilització de les paraules, amb nombroses interferències d'altres llengües, empra vulgarismes i paraules simples o molt bàsiques lligades directament als objectes reals.
	1	S'expressa amb un vocabulari correcte però d'un nivell d'abstracció bàsic (paraules lligades directament als objectes reals), sense categories semàntiques o conceptes abstractes i amb algunes interferències d'altres llengües.
	2	S'expressa amb un vocabulari precís, sense interferències d'altres llengües, emprant categories semàntiques (paraules que defineixen un conjunt d'objectes o éssers, ex: animals, amics, persones...) i conceptes abstractes.

COMUNICACIÓ NO VERBAL		
E	ENTONACIÓ	
PUNTS	0	L'entonació és monòtona, poc natural. Les inflexions estan molt poc marcades.
	1	L'entonació és adequada però les inflexions estan poc marcades.
	2	L'entonació és adequada, amb inflexions ben marcades.
R	RITME DE PARLA - FLUÏDESA	
PUNTS	0	El discurs és poc fluid, amb freqüents disfluències o entrebancat, interromput, amb velocitat inadequada (massa ràpid o massa lent) i frases sense acabar.
	1	El discurs és fluid però amb algunes interrupcions i frases sense acabar.
	2	El discurs és fluid, sense vacil·lacions, amb velocitat adequada, les pauses marcades correctament i les frases acabades.
V	VEU	
PUNTS	0	Presenta dificultats en l'emissió de la veu: disfonia, veu distorsionada en el timbre i/o volum no ajustat a la situació de comunicació.
	1	La seva veu és lleugerament disfònica o no ajustada en volum a la situació de comunicació.
	2	S'expressa amb una veu clara i amb la intensitat adequada a la situació de comunicació.

G		GESTOS - EXPRESSIVITAT MANUAL I FACIAL - MIRADA	
PUNTS	0	Els gestos i l'expressió facial no acompanyen el discurs. Mostra rigidesa i/o exagera els gestos. Intenta substituir l'expressió oral per gestos. No estableix contacte ocular.	
	1	Acompanya el discurs amb alguns gestos poc significatius. El contacte ocular és insuficient o no funcional.	
	2	Complementa la intervenció amb gestos i expressions facials que acompanyen el discurs i en faciliten la comprensió. Utilitza la mirada per donar suport i establir relació comunicativa amb els interlocutors.	
P		POSTURA	
PUNTS	0	La postura corporal és inadequada (excessivament rígida, distant, incòmoda, exagerada, incorrecta).	
	1	La postura corporal és correcta però no ajuda a la transmissió del missatge perquè és inadequada a la situació comunicativa.	
	2	La postura corporal és correcta; ajuda a la transmissió del missatge.	

RÚBRICA DE EVALUACIÓN DE LA EXPRESIÓN ORAL EN LENGUA CASTELLANA EN 3º de E.P. (1ª parte: NARRACIÓN)

Nombre i apellidos del alumno/a:

Evaluador/a:

COMUNICACIÓN VERBAL: DIMENSIÓN PRAGMÁTICA (DISCURSO NARRATIVO) / DIMENSIÓN MORFOSINTÁCTICA

P1		ADECUACIÓN	
PUNTOS	0	No responde a lo que se le pide (narrar): describe, enumera... pero no narra.	
	1	Responde a lo que se le pide (narrar) pero con un registro inadecuado (excesivamente formal o excesivamente coloquial).	
	2	Responde a la solicitud (narrar) y lo hace con el registro correcto.	
P2		COHERENCIA	
PUNTOS	0	No hay relación lógica (causal, temporal o jerárquica) entre las partes del discurso, de manera que resulta ininteligible.	
	1	El discurso presenta errores en la relación lógica entre los acontecimientos que pretende explicar, aunque se entiende el sentido global.	
	2	El discurso mantiene una relación lógica entre sus elementos, mantiene la unidad temática y aporta la información importante.	
P3.1		COHESIÓN - ORACIONES	
PUNTOS	0	El texto oral no está cohesionado: la mayoría de las ideas y/o frases no se enlazan unas con otras y las oraciones son muy simples, incorrectas o incompletas.	
	1	La mayor parte del texto oral está compuesto por oraciones simples enlazadas por el mismo conector. Hay algunas oraciones incompletas o sin enlazar.	
	2	El texto oral está enlazado con conectores: temporales (cuando), ordinales (primero...), causales (porque) y/o adversativos (pero). Utiliza oraciones compuestas.	
P3.2		COHESIÓN - TIEMPOS VERBALES	
PUNTOS	0	El texto oral no está cohesionado: hay errores en los verbos, ya sea por falta de concordancia, o por cambio en el tiempo, el modo o el aspecto verbal.	
	1	El texto oral está cohesionado aunque hay algunos cambios no justificados en el tiempo, el modo o el aspecto verbal.	
	2	El texto oral está cohesionado, respetando el tiempo, el modo y el aspecto verbal adecuados en toda la narración.	
P4		ESTRUCTURA	
PUNTOS	0	La narración está incompleta, falta alguno de sus elementos (inicio, trama, final) y/o está desordenada.	
	1	La narración está ordenada y completa pero es muy simple.	
	2	La narración está ordenada y completa, con más de un elemento argumental y con un final bien justificado.	

COMUNICACIÓN VERBAL: DIMENSIÓN FONÉTICA / DIMENSIÓN SEMÁNTICA			
F	FONÉTICA : ARTICULACIÓN		
PUNTOS	0	Presenta dificultades en la articulación y/o fonológicas que afectan a la inteligibilidad del mensaje.	
	1	Presenta alteraciones en la articulación que no afectan a la inteligibilidad del mensaje (ej.: en la rr, la s, la z...).	
	2	Articula correctamente los sonidos del habla (según las características dialectales de su entorno familiar).	
S1	VOCABULARIO: VARIEDAD LÉXICA		
PUNTOS	0	Utiliza las mismas palabras para expresarse, repitiendo los términos de manera que resulta significativamente reiterativo.	
	1	Utiliza un repertorio de palabras suficiente pero limitado.	
	2	Utiliza más de una palabra para referirse a conceptos parecidos, empleando un vocabulario variado y rico.	
S2	VOCABULARIO: PRECISIÓN Y COMPLEJIDAD LÉXICA		
PUNTOS	0	Comete errores en la utilización de las palabras, con numerosas interferencias de otras lenguas, utiliza vulgarismos y palabras simples o muy básicas ligadas directamente a los objetos reales.	
	1	Se expresa con un vocabulario correcto pero de un nivel de abstracción básico (palabras ligadas directamente a los objetos reales), sin categorías semánticas o conceptos abstractos y con algunas interferencias de otras lenguas.	
	2	Se expresa con un vocabulario preciso, sin interferencias de otras lenguas, utilizando categorías semánticas (palabras que definen un conjunto de objetos o seres como por ej. animales, amigos, personas...) y conceptos abstractos.	

COMUNICACIÓN NO VERBAL			
E	ENTONACIÓN		
PUNTOS	0	La entonación es monótona, poco natural. Las inflexiones están muy poco marcadas.	
	1	La entonación es adecuada pero las inflexiones están poco marcadas.	
	2	La entonación es adecuada, con inflexiones bien marcadas.	
R	RITMO DE HABLA - FLUIDEZ		
PUNTOS	0	El discurso es poco fluido, con frecuentes disfluencias o atascado, interrumpido, con velocidad inadecuada (demasiado rápido o demasiado lento) y frases sin acabar.	
	1	El discurso es fluido pero con algunas interrupciones y frases sin acabar.	
	2	El discurso es fluido, sin vacilaciones, con velocidad adecuada, las pausas marcadas correctamente y las frases acabadas.	

V		VOZ	
PUNTOS	0	Presenta dificultades en la emisión de la voz: disfonía, voz distorsionada en el timbre y/o volumen no ajustado a la situación de comunicación.	
	1	Su voz es ligeramente disfónica o no ajustada en volumen a la situación de comunicación.	
	2	Se expresa con una voz clara y con la intensidad adecuada a la situación de comunicación.	
G		GESTOS - EXPRESIVIDAD MANUAL Y FACIAL - MIRADA	
PUNTOS	0	Los gestos y la expresión facial no acompañan al discurso. Muestra rigidez y/o exagera los gestos. Intenta substituir la expresión oral por gestos. No establece contacto ocular.	
	1	Acompaña el discurso con algunos gestos poco significativos. El contacto ocular es insuficiente o no funcional.	
	2	Complementa la intervención con gestos y expresiones faciales que acompañan al discurso y facilitan su comprensión. Utiliza la mirada para dar apoyo y establecer relación comunicativa con los interlocutores.	
P		POSTURA	
PUNTOS	0	La postura corporal es inadecuada (excesivamente rígida, distante, incómoda, exagerada, incorrecta).	
	1	La postura corporal es correcta pero no ayuda a la transmisión del mensaje porque es inadecuada a la situación comunicativa.	
	2	La postura corporal es correcta; ayuda a la transmisión del mensaje.	

COMUNICACIÓ NO VERBAL		
DIMENSIÓ PRAGMÀTICA: DISCURS NARRATIU		
<i>Dimensió referent a l'ús del llenguatge, concretament a l'estructura del discurs, que pot ser de diferents tipus: enumeratiu, expositiu, descriptiu, i també narratiu o relat.</i>		
DIMENSIÓ MORFOSINTÀCTICA		
<i>Dimensió referent als tipus de paraules que formen el discurs, les seves formes gramaticals, així com la manera com s'organitzen, o sigui l'estructura i tipus de sintagmes i d'oracions.</i>		
P1	ADEQUACIÓ <i>Es tracta de respondre a allò que se li demana, que en aquest cas és elaborar una narració, i amb el registre (formal o col·loquial) adient a la situació en què es troba.</i>	
PUNTS	0	No respon a allò que se li demana (fer una narració): descriu, enumera... però no narra. <i>La producció oral no s'ajusta a allò que se li havia demanat, perquè no fa una narració sinó que produeix un altre tipus de discurs, que pot ser enumeratiu, o descriptiu, o en altres formes, però no fa una narració.</i> <i>Ex. Jo era petit. Tenia biberons, tu en tenies? Tu eres petit? I un osset, i cotxet...</i>
	1	Respon al que se li demana (fer una narració) però amb un registre inadequat (excessivament formal o excessivament col·loquial). <i>La producció oral s'ajusta a allò que se li demana però amb un tipus de vocabulari i estructures sintàctiques massa formal (ex. La infància és una etapa en què passen molts d'esdeveniments; jo me vaig desplaçar tant ràpid per un pendent que vaig caure i me vaig fer una ferida incisiva que va requerir atenció mèdica), o per altra banda, excessivament col·loquial (Ex. Ei, tio, que anava en bici per una costa i me vaig pegar una nata que vaig haver d'anar a que m'ho curassin!).</i>
	2	Respon a la demanda (fer una narració) i ho fa amb el registre correcte. <i>La producció oral s'ajusta a allò que se li demana, en aquest cas, fer una narració, i a més utilitza el vocabulari i estructures sintàctiques adients a la situació en què ens trobam.</i>
P2	COHERÈNCIA <i>Es refereix a la relació semàntica o de significat entre les oracions que formen un relat per tal que aquest tengui un fil argumental.</i>	
PUNTS	0	No hi ha relació lògica (causal, temporal o jeràrquica) entre les parts del discurs, de manera que resulta intel·ligible. <i>No s'entén el relat perquè no hi ha relació lògica entre el que explica, ja sigui perquè no respecta:</i> - la relació causa-efecte (ex. Vaig caure perquè era dijous), - l'estructuració del temps (ex. Vaig entrar i vaig obrir la porta) - la jerarquia (ex. Vaig entrar. Vaig veure que no hi era. Me va costar entrar perquè no contestava al timbre).
	1	El discurs presenta errors en la relació lògica entre els esdeveniments que pretén explicar, encara que s'entén el sentit global. <i>El relat s'entén en sentit global, però hi ha alguns aspectes que no estan clars del tot, perquè:</i> - no ens aporta la informació suficient per tal que l'interlocutor ho pugui entendre (ex. parlar d'un lloc sense que l'interlocutor sàpiga ni on ni a quin tipus de lloc es refereix) - no existeix una relació causa-efecte clarament establerta (ex. El meu germà se va posar la jaqueta i va començar a plorar; després vàrem sortir de la casa i vaig caure dins aquell forat de la vorera damunt el picapedrer).
	2	El discurs manté una relació lògica entre els seus elements, manté la unitat temàtica i aporta la informació rellevant. <i>Es tracta d'una explicació lògica, coherent i completa sobre un esdeveniment, que l'interlocutor pot comprendre sense dificultats.</i>

P3	COHESIÓ <i>Presència de mecanismes formals o elements gramaticals que permeten establir relació entre les oracions i les idees, com són:</i> - els connectors (preposicions, conjuncions, expressions adverbials...) - els verbs (en aspecte i temps adients), - els pronoms i altres deíctics (ell, aquesta, aquell, allà...) <i>També, que es respecti l'estructura interna de la narració: inici-trama-final, donant a l'interlocutor la informació necessària per poder comprendre el missatge i completant l'explicació amb els elements argumentals (explicacions complementàries) adients.</i>
P3.1	COHESIÓ - ORACIONS
PUNTS	0 El text oral no està cohesionat: la majoria de les idees i/o frases no s'enllacen unes a les altres i les oracions són molt simples, incorrectes o incompletes. <i>El relat consta d'un seguit d'oracions però sense cap connector que les relacioni entre elles de manera que el missatge no s'entén (ex. "Ell mirava. Va arribar. I plorava" en lloc de "Ell mirava, i quan va arribar tot d'una va veure que plorava"). Aquestes oracions poden ser també massa simples, sense acabar o amb errors.</i>
	1 La major part del text oral està compost per oracions simples enllaçades amb el mateix connector. Hi ha algunes oracions incompletes o sense enllaçar. <i>El relat consta d'una sèrie d'oracions connectades però:</i> - sempre amb el mateix nexa (ex. <i>Ell mirava i va venir i va veure que plorava i...</i>) - de vegades les oracions no estan acabades (<i>Jo volia... però ma mare me va dir que no podíem...</i>).
	2 El text oral està enllaçat amb connectors: temporals (quan), ordinals (primer...), causals (perquè) i/o adversatius (però). Empra oracions compostes. <i>El relat està format per oracions completes, simples i compostes correctament construïdes i connectades amb els nexes adients (Ex. <i>Jo volia tenir un ca però ma mare me va dir que no podíem. És que a ca nostra no tenim espai perquè vivim a un pis.</i>)</i>
P3.2	COHESIÓ - TEMPS VERBALS
PUNTS	0 El text oral no està cohesionat: hi ha errors en els verbs, ja sigui per manca de concordança, per canvi en el temps, el mode o l'aspecte verbal. <i>El text oral és difícil de comprendre perquè els verbs no estan conjugats:</i> - en el temps adient (present, passat, futur) o hi ha canvis inadequats (ex. <i>Tu menjaves. Després jugues en el pati</i>) - en l'aspecte correcte (acció acabada o inacabada, o sigui perfecte o imperfecte). (ex. <i>el nin ha corregut i entràvem a la classe</i>) - en el mode (indicatiu, subjuntiu) (ex. <i>"Quan jo guanyava ell no jugués"</i> en lloc de <i>"Quan jo guanyi ell no jugarà"</i>).
	1 El text oral està cohesionat encara que hi ha alguns canvis no justificats en el temps, el mode o l'aspecte verbal. <i>El text oral s'entén, però de vegades apareixen formes verbals que no són correctes (ex. <i>Ahir tu caminaves i has caigut dins un forat</i>).</i>
	2 El text oral està cohesionat, respectant el temps, el mode i l'aspecte i verbal adients en tota la narració. <i>Al text es conjuguen els verbs sense errors en cap dels seus : ni en el temps, ni en el mode ni en l'aspecte.</i>

P4	ESTRUCTURA <i>Es refereix a la presència dels elements que permeten expressar un esdeveniment de forma completa i ordenada en el temps, comptant amb:</i>	
	<ul style="list-style-type: none"> - les dades inicials adients perquè l'interlocutor es pugui situar en el context: qui hi havia, a on eren...i altres antecedents necessaris - el que va passar o trama, que pot constar d'un sol esdeveniment o de varis fets que aporten informació i interès al relat (elements argumentals) - el desenllaç, o final, a on es compta com s'acaba el que es pretén narrar. 	
PUNTS	0	<p>La narració no és completa, manca algun dels elements (inici, trama, final) i/o és desordenada.</p> <p><i>La narració no s'entén perquè:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - no hi ha tota la informació necessària perquè l'interlocutor pugui comprendre qui hi havia i a on eren (inici), què feien i què va passar (trama) o com va acabar (final). Ex. "Anava molt ràpid i tenia molt de mal" - els elements de la narració estan desordenats. Ex. "Tenia molt de mal i vaig caure i anava en bicicleta pel carrer".
	1	<p>La narració és ordenada i completa però molt simple.</p> <p><i>La narració compta amb tots els elements necessaris i estan ben ordenats en el temps però és excessivament simple, només relata el que va passar sense cap altra explicació complementària que l'enriqueixi. Ex. Vaig sortir de ca meva, plovia i un cotxe me va esquitjar".</i></p>
	2	<p>La narració és ordenada i completa, amb més d'un element argumental i amb un final ben justificat.</p> <p><i>La narració compta amb tota la informació necessària perquè l'interlocutor pugui entendre el missatge de forma que li resulta comprensible sense cap esforç i amb els detalls suficients perquè pugui adonar-se de la situació, amb una relació lògica justificada entre la trama i el final. Ex. "Era el dia del bateig de la meva germana; jo sortia de ca meva amb el meu vestit nou, i amb un paraigües perquè plovia un poc. Just en sortir va passar un cotxe molt ràpid, hi havia molts de bassiots, me va esquitjar i me va deixar el vestit tot ple de fang, tant brut que me vaig haver d'anar a canviar".</i></p>

DIMENSÍO FONÈTICA

Dimensió referent als sons que formen la parla, a la producció correcta dels sons corresponents al llenguatge i que són propis de cada idioma.

DIMENSÍO SEMÀNTICA

Dimensió referent al significat de les paraules, tant al conjunt de paraules o lèxic, com a la seva complexitat, varietat i riquesa.

F	FONÈTICA: ARTICULACIÓ <i>Producció correcta dels sons que formen part d'un idioma.</i>	
PUNTS	0	<p>Presenta dificultats d'articulació i/o fonològiques que afecten a la intel·ligibilitat del seu missatge.</p> <p><i>El missatge no s'entén o bé és difícil d'entendre perquè presenta dificultats en l'articulació dels sons; canvia un so per un altre (ex. tò per sol; tateta per jaqueta), omet sons o síl·labes o els canvia de lloc, etc (ex. fafá per elefant; turó per retolador).</i></p>
	1	<p>Presenta alteracions en l'articulació que no afecten a la intel·ligibilitat del missatge (ex: a les vocals, s sonora, b/v, ll...).</p> <p><i>El missatge s'entén però se detecten clarament errors en l'articulació de sons, que són molt evidents i reiteratius. Ex. Juna per lluna; rossa per rosa; bampir per vampir; errors a les vocals obertes com la "o" de "por", la "e" de "peu", o el canvi sistemàtic de la e neutra (la "e" de "cadira", per e tancada (la "e" de "més").</i></p>
	2	<p>Articula correctament els sons de la parla (segons les característiques dialectals de l'entorn).</p> <p><i>No es detecta cap error en l'articulació dels sons, de manera que la seva parla és completament intel·ligible.</i></p>

S1	VOCABULARI: VARIETAT LÈXICA <i>Es refereix a la utilització de diferents paraules per expressar el missatge, emprant paraules diferents de significat semblant i sinònims.</i>	
PUNTS	0	Utilitza les mateixes paraules per expressar-se, repetint els termes de forma que resulta significativament reiteratiu. <i>El seu discurs està compost per un repertori de paraules molt limitat, de manera que repeteix les mateixes vàries vegades fent que el seu llenguatge sigui molt pobre. Ex. "Quan jugava a bàsquet botava molt però ara ja no bot gaire perquè no jug a basquet perquè jug a futbol i no botam jugant a futbol".</i>
	1	Utilitza un repertori de paraules suficient però limitat. <i>El seu discurs és correcte però utilitza poques paraules diferents. Ex. Quan jugava a bàsquet botàvem molt, ara juga futbol i no botam".</i>
	2	Utilitza més d'una paraula per referir-se a conceptes semblants, emprant un vocabulari variat i ric. <i>El seu discurs és molt ric, utilitza paraules diferents per referir-se a conceptes semblants. Ex. Abans jugava a bàsquet, i una de les qualitats que s'entrenaven molt era el bot; ara he canviat, m'he passat al futbol, i ja no se practica tant aquesta habilitat".</i>
S2	VOCABULARI: PRECISIÓ I COMPLEXITAT LÈXICA <i>Es refereix a la capacitat d'utilitzar la paraula adient i exacta per expressar allò que vol, sense interferències d'altres llengües i a més amb un grau d'abstracció més alt, o sigui amb paraules pertanyents a diverses categories semàntiques, de la mateixa família de paraules, derivades, compostes, etc.</i>	
PUNTS	0	Comet errors en la utilització de les paraules, amb nombroses interferències d'altres llengües, empra vulgarismes i paraules simples o molt bàsiques lligades directament als objectes reals. <i>Les paraules que utilitza per expressar-se són sempre lligades a objectes reals, tangibles, empra molts de vulgarismes, paraules de suport (ex. això, allò...) o canvia una paraula per una altra de significat semblant però no adient.</i>
	1	S'expressa amb un vocabulari correcte però d'un nivell d'abstracció bàsic (paraules lligades directament als objectes reals), sense categories semàntiques o conceptes abstractes i amb algunes interferències d'altres llengües. <i>Les paraules que utilitza són correctes, no hi ha errors però són molt simples, lligades a objectes reals però sense utilitzar paraules més complexes, elaborades, que denominen un grup de paraules. Ex. esports per futbol, bàsquet, tennis, etc; alimentació per menjar i beure.</i>
	2	S'expressa amb un vocabulari precís, sense interferències d'altres llengües, emprant categories semàntiques (paraules que defineixen un conjunt d'objectes o éssers, ex: animals, amics, persones...) i conceptes abstractes. <i>Les paraules que utilitza són les adients per expressar el seu missatge, sense errors i amb una complexitat (paraules compostes, derivades...) i nivell d'abstracció alt (conceptes generals, famílies de paraules i camps semàntics).</i>

COMUNICACIÓ NO VERBAL

E	ENTONACIÓ <i>Utilització de diferents tonalitats en la veu acompanyant al llenguatge verbal, que marquen la intencionalitat de la producció: afirmació, exclamació, interrogació, i que ajuden i fins i tot determinen la comprensió del missatge.</i>	
PUNTS	0	L'entonació és monòtona, poc natural. Les inflexions estan molt poc marcades. <i>Quan parla no fa les variacions necessàries en la tonalitat de la veu per marcar les interrogacions, exclamacions, de manera que la seva parla resulta quasi mecànica i es dificulta la comprensió del seu missatge.</i>
	1	L'entonació és adequada però les inflexions estan poc marcades. <i>Quan parla se noten les diferències en la tonalitat de la veu a les frases per marcar les interrogacions, però molt poques vegades i de forma molt subtil, de manera que no resulta atraient la seva parla.</i>
	2	L'entonació és adequada, amb inflexions ben marcades. <i>Quan parla marca perfectament les variacions en la tonalitat de les oracions exclamatives i interrogatives, de manera que la seva explicació resulta atraient.</i>
R	RITME DE PARLA – FLUÏDESA <i>Ve determinada per la relació entre el temps i la producció verbal (ritme), de manera que podem trobar persones amb parla excessivament ràpida, excessivament lenta, o amb desajustaments en aquest ritme o disfluències, que poden ser tant aturades inadequades en el seu discurs, repeticions de sons, síl·labes o paraules, dificultats per iniciar la producció oral, manca de sincronia entre la respiració i l'emissió que fa allargar els sons, etc.</i>	
PUNTS	0	El discurs és poc fluid, amb freqüents disfluències o entrebancat, interromput, amb velocitat inadequada (massa ràpid o massa lent) i frases sense acabar. <i>Quan parla hi ha freqüents aturades, repeticions, o perllongacions dels sons o síl·labes tant a l'inici de la paraula com a la meitat, o de la frase, excessives dubtes, o bé parla massa ràpid, o massa lent, i pot deixar les frases sense acabar. A aquesta categoria s'inclouran els alumnes amb disfèmia (tartamudesa).</i>
	1	El discurs és fluid però amb algunes interrupcions i frases sense acabar. <i>Quan parla se produeixen algunes aturades que no són adients, no aporten informació, o bé deixa algunes frases sense acabar.</i>
	2	El discurs és fluid, sense vacil·lacions, amb velocitat adequada, les pauses marcades correctament i les frases acabades. <i>Quan parla s'expressa sense aturades inadequades, sense dubtes evidents que resulten molestos, amb frases completes i seguint un ritme de parla correcte.</i>
V	VEU <i>Es tracta d'observar si la producció de la veu és adient en qualsevol de les seves característiques principals: to (que pot ser agut o greu), timbre (o qualitat intrínseca de la veu determinada pel tipus d'ones sonores que s'emeten), o intensitat (o volum, alt o baix).</i>	
PUNTS	0	Presenta dificultats en l'emissió de la veu: disfonia, veu distorsionada en el timbre i/o volum no ajustat a la situació de comunicació. <i>La seva veu sona dèbil, amb dobles sons, distorsionada en el timbre, no pot parlar amb el volum adient, sona apagada i amb poques possibilitats de fer matisos en l'entonació.</i>
	1	La seva veu és lleugerament disfònica o no ajustada en volum a la situació de comunicació. <i>La seva veu és massa dèbil en intensitat perquè la sentin correctament tots els interlocutors, i/o sona amb una lleugera distorsió en el timbre.</i>
	2	S'expressa amb una veu clara i amb la intensitat adequada a la situació de comunicació. <i>La seva veu és clara, amb parla amb el volum suficient i amb les variacions de timbre adients.</i>

G	GESTOS - EXPRESSIVITAT MANUAL I FACIAL – MIRADA <i>Es tracta d'observar els moviments corporals que acompanyen al llenguatge verbal, i que contribueixen a la comprensió del mateix pels interlocutors. Poden ser gestos manuals, gestos facials (expressivitat), o dirigir la mirada i mantenir el contacte ocular amb les persones amb qui es parla.</i>	
PUNTS	0	Els gestos i l'expressió facial no acompanyen el discurs. Mostra rigidesa i/o exagera els gestos. Intenta substituir l'expressió oral per gestos. No estableix contacte ocular. <i>Ens podem trobar amb diverses possibilitats:</i> - No acompanya el llenguatge oral dels gestos adients per donar riquesa a la seva explicació: els braços i les mans estan immòbils, la cara inexpressiva - Els gestos amb mans i braços són exagerats, també els moviments de la cara - La seva mirada no s'adreça als interlocutors.
	1	Acompanya el discurs amb alguns gestos poc significatius. El contacte ocular és insuficient o no funcional. <i>El llenguatge oral està acompanyat d'alguns gestos quasi estereotipats o poc naturals, rígids, repetits, que no aporten significat o no ajuden a la comprensió del discurs. La mirada no es manté o no ajuda a transmetre el missatge ni a mantenir l'interès als interlocutors.</i>
	2	Complementa la intervenció amb gestos i expressions facials que acompanyen el discurs i en faciliten la comprensió. Utilitza la mirada per donar suport i establir relació comunicativa amb els interlocutors. <i>El llenguatge oral està acompanyat dels gestos adients, no excessivament exagerats ni quasi inexistent, de manera que el seu relat resulta reforçat per aquesta expressivitat de gestos i de cara. Utilitza la mirada per adreçar-se als interlocutors i mantenir la seva atenció.</i>
P	POSTURA <i>Es refereix a la posició del cos de la persona que parla, que se pot observar tant en la tonicitat muscular (relaxada, o tensa), en la col·locació de cames, tronc i braços, i en com i on es col·loca per parlar (dret, assegut, agenollat, davall la cadira o la taula, d'esquena als interlocutors, tombat en terra o damunt la taula...).</i>	
PUNTS	0	La postura corporal és inadequada (excessivament rígida, distant, incòmoda, exagerada, incorrecta).
	1	La postura corporal és correcta però no ajuda a la transmissió del missatge perquè és inadequada a la situació comunicativa.
	2	La postura corporal és correcta; ajuda a la transmissió del missatge.

RÚBRICA D'AVALUACIÓ DE L'EXPRESSIÓ ORAL A 3r d'EP (2a part: CONVERSA)

Nom i llinatges de l'alumne/a:

Avaluador/a:

CONVERSA		
C1	GRAU DE PARTICIPACIÓ A LA CONVERSA	
PUNTS	0	Només participa a la conversa quan l'avaluador li demana explícitament.
	1	Participa a la conversa de manera acceptable en nombre d'intervencions si sent al·ludit.
	2	Participa activament en la conversa, de manera molt competent (inicia la conversa, participa en moltes ocasions activament).
C2	HABILITAT PER INTRODUIR-SE A LA CONVERSA	
PUNTS	0	No aconsegueix participar o ho fa sempre interrompent als companys.
	1	S'introdueix a la conversa de manera acceptable però amb alguns entrebancs (dubtes, volum excessiu, imposició, alguna interrupció...).
	2	S'introdueix a la conversa de manera molt competent, trobant el moment adient per exposar la seva opinió.
C3	MANTENIMENT DEL TEMA I ESCOLTA	
PUNTS	0	Canvia de tema de conversa o no respecta el fil argumental de la mateixa, sense escoltar el que han dit els companys.
	1	Manté el tema de conversa sense sortir-ne completament però no segueix o enllaça amb la intervenció del company.
	2	Manté el tema de conversa respectant les aportacions anteriors i enllaçant la seva aportació.
C4	FINALITZACIÓ	
PUNTS	0	Acaba la seva participació a la conversa de forma brusca, sense avisar, o comença a fer una altra activitat.
	1	Escolta i accepta les conclusions a què han arribat els companys sense utilitzar cap fórmula lingüística de finalització.
	2	Recull les opinions dels companys i és capaç de resumir o aglutinar la conclusió a què han arribat amb una fórmula de finalització.